

[Transcript] Det, Vi Taler Om / Den, vi taler om: Silvio Berlusconi

Du lytter til den, vi taler om. Din hverd er ditte og mand.

Velkommen til Danmarks lille portrætmagasin.

Velkommen til studie 8 på BT, hvor vi sidder benket, en tirsdag.

Efter med dag får lavet portræt er den gode, eller den unge, Berlusconi.

Silvio Berlusconi, født af Rosa og Luigi, blev 46 år.

Han lytte til sidst én, der faktisk var en lungelunde.

Al og svarne, men han havde også bøvlet en masse med helbred de senere år.

Berlusconi har den seneste tid været indlagt fire gange, og i følge,

med tidligere lavet Republika, har han i længere tid haft leukomi,

og han havde udviklet en lunge betjense.

Han døde på, måske i tilgiv min udtal, men altså sang Raffaele,

hospitalet mandag den 12. juni, kl. 09.30 om morgenen,

og jeg kunne læse mig til, at Berlusconi også har haft en pacemaker

og tidligere prostatagraft.

Velkommen til Albert Bové Røde.

Tak skal du have.

Du er POD-studierende, arbejder med demokratieforståelser

og demokratieudfordringer med særlig fokus på Italien,

og det er altså for Dansk Institut for International Studios.

Og så er du meget interesseret i politiske leder bl.a. Berlusconi.

Man kan godt sige, at Italien er en af dine hovedområder.

Absolut.

Ja, jeg beskæftede mig absolut mest med Italien.

Ja.

Jeg vil også sige velkommen til Morten Beider.

Velkommen til dig, du på telefon.

Ja.

Du sidder og var det Ringkøbing.

Jeg sidder Ringkøbing, ja.

Yes.

Du er journalist for Fatter og har skrevet bøger om særligt italienske forhold

og har i årtier skrevet om italienske forhold i danske vis.

Har du sagde til mig, at du var måske faktisk den første,

der nogensinde har omtalt Berlusconi i Danmark for mere end 30 år siden?

Ja, det var svært at overbevise min redaktør dengang,

om vi skulle skrive om sådan en af hvervsmand fra Milano Berlusconi.

For hvem bare hende og hvad Interesse Gudanske læser her i det.

Men få måneder senere så vent han valget, og så var han på alles leber.

Og har været det stort set lige siden.

Ja, det kan man godt sige.

Vi skal jo tegne portræt af en yderst kontroversial mand.

En som altid har skabt debat om sin person

og på mange måder også ræget kæresmæsser

og måske også rykket rundt på demokratiske begreber.

Det var ikke bare i Italien, men det meste er Europa.
Men hvordan har Italien det egentlig lige nu af folket i sov, Alberte?
Sov er måske et stort ord, men i betragtning af, at han dør som 66-årig,
så er det lidt påfældende, at folk er lige vel på enda måde lidt i chok.
Altså, da budskabet om, at han var død,
det er noget af de tilgængelige senderflader,
så var der jo lige frem, tåre, fornede nogen af tv-værterne.
Og selvom nekrologerne jo, det har været kendt i overvis,
der er ligget meget højt i skufferne rundt på redaktionerne,
så er de godt nok også hurtigt publiceret.
Og der er selvfølgelig forskel på, hvad der er for en fortælling,
man etablerer nu om Berlusconi,
men der er ret stor konsensus, altså viderebredt,
om at det er en erater slutt, og det er en vigtig person,
og han har betydet meget for Italien.
Og man har ikke sådan...
Jeg har ikke læst ret mange, der virkelig har sat kniven ind i nu,
som virkelig har begyndt på den, der skarpe kritik af ham.
Han skal også have en statsbegravelse.
Så på den måde får han lov at ryge i kraven,
sådan mere eller mindre, så er jeg fuldt.
Måten, er der nogen, der er lettet lige frem?
Ja, jeg har altså heller ikke registreret nogen, der er lettet.
Jo, der er selvfølgelig skrevet noget om det skandaløse,
sige, at der er nogen, der fejrer hans død rundt om kringen,
men det er altså meget ude i pæferien af det politiske spektrum.
Så, ja, bevidet som...
Så det er et Italien, som i hvert fald viser, såv,
må jeg lige spørge, at nogle af de her folk på fjernsyn,
altså TV-værdere, er det fordi det er hans tidlige arbejds skriver,
eller hvad, er okay?
Nå, men altså, jeg synes bare, at der er forskell om det er sådan et eller andet random media,
eller om det har været et af Berlusconi's media.
Det var blandt andet på en af hans tidligere TV-kanaler,
men det er lige vel sådan, at selv dem, der har virkelig hadet ham,
de mister på en eller anden måde en værdimåstander nu.
Altså, man er sådan lidt faderløs,
og så kan det godt være, at det har været en forfærdelig far,
som man har hadet og støttet op imod hele ens politiske karriere, eksempelvis.
Men det er sådan lidt en stemning af, at patriaken er gået, og nu er man alene hjemme.
Kan vi lige tale om, altså, der har været mange modstandere, virkelig mange modstandere,
men der har jo også været nogle tilhænger.
Måren, kan du prøve at fortælle, hvem var tilhængerne af Berlusconi?
Jamen, hvor skal jeg næsten begynde, Henne?

Altså, jeg kan huske, da han blev valgt ind første gang, var det jo et stormløb på parlamentet nærmest. Altså, han havde jo hele sit reklameselskab med ind, de blev konverteret til parlamentarikere, og hele hans firma, det var et firmaparti, han havde, som var skabt i hans eget billede. Han havde også, han lukkede jo også nye fascisterne ud af det ideologiske bur, de havde været i siden af den anden verdenskrig. Altså, han gjorde jo alt det, som ingen andre havde tur at gøre på det tidspunkt. Så hvem der var med ham, ja, der var rigtig mange med ham, hele det borgerelig Italien var stort set med ham, i hvert fald store dele af det, og de håbede også på, at han ville stå for sådan en slags borgerelig revolution i Italien. Mange af dem blev så slemt skuffet, fordi det visede sig, at Berlusconi først og fremmest, hvis det var derfor sin egen skyld, og fx sin egen virksomhedsskyld. Og det kommer vi faktisk til at tale rigtig meget om i denne her udstændelse, fordi både politisk og privat og partymenskede, altså det virker som om konceptet er Berlusconi. Det store Berlusconi-show. Det fede Berlusconi-show, ja. Men nu så er Morten altså nogen, der er et af hver vores partil, Hvordan var det en formelighed? Hvad var det, der manglede? Er det uden, vi skal få tag i hos en historietime, så i slutningen af 80'erne og i starten af 90'erne, der kollapsede politiske kærerne og politiske strukturer, som man ellers havde haft bygget op efter en verdenskrig. Der er en kæmpe stor korruptionskandale. Det er over halvdelen af alle parlamentarikere i Italien, de på anklæbningen, og de er sikteret for at være involveret i bestikkelsen af korruption. Det er ikke det, man som bliver dømt, men det når viderebredt, og det sammenkobler med den koldkris opløsning, og når man manglede de der ideologiske skarpe skæld, det ene parti efter det andet går til grunde, efter at have bare fuldstændig dominerede italiens politik i 50 år. Og så er der bare en åbning, der er en masse parlamentarik og der er lidt hjemløse, og der er en politisk åbenhed over for noget nyt, som ikke nødvendigvis er ideologisk betænket, men hvor man bare gerne vil have en anden type, altså hvor man gerne vil have en anden politik og type end det, man har haft. Og så træder Berlusconi ind som virkelig en handlingens mand, og på den måde så er han oplevet det altså for mange på det her tidspunkt meget tiltrækt. Han kommer sådan, han har vist, han har haft succes i forretningsværdene, og den succes eller en lov han har konverteret til en succes for Italien. Altså han vil drive Italien som en forretning,

[Transcript] Det, Vi Taler Om / Den, vi taler om: Silvio Berlusconi

og det har han jo vist at være ret god til i sit privatliv, så det mener mange altså, altså at han er i stand til. Og så samtidig, netop ved den her åbning, man er i tvivl om, hvad fransiden bringer politisk set i Italien, så lykkes det Berlusconi at tale om, at der er en risiko for, at de røde kommer nu. Og dem med man jo ikke har efter kolde krig. Men åbentlig ikke helt slut, der er i hvert fald en eller anden usikkerhed om, om de kunne finde på at genopstå, om de kunne finde på at tage magten i Italien. Så han fortalte den der far for kommunisterne, faren for at de røde kommer og gør det alt det slemme ved det borgerlige Italien, den får han talet op samtidig med, at han så præsenterer sig selv som kuren imod det. Og på den måde samler han hele det der borgerlige Italien omkring sig. Genialt. Altså hvis vi lige skal tale om, fordi han viser faktisk ret gode businesssevner, allerede som ganske ung. Han bliver født i 1936, han bliver altid 6.80 år. Han bliver født i Milano. Han er søn af Rosa Bossi, moren, og Luigi Berlusconi, som er faren. Han er det elste barn, og det bliver egentlig beskrevet som en middelklassefamilie, men som jeg alligevel kunne læse mig frem til, faren arbejder i en bank, men han får altså en lederstilling i denne her bank. Så jeg tænker, at det måske ikke er et helt middelklasse, men måske, hvad ved jeg, hans mor er hjemmegående. Der er et par søskende, Maria og Paolo. Så går Silvio, han går på sådan en lidt, jeg lyst til at sige religiøs skole, moren, hvad er det for en skole, han går på? Jamen det er sådan en skole, der er drevet af Jesuider, Praster. Ja, hvad er det Jesuider, altså han er vel katolik som... Ja, ja, men der er sådan nogle private skoler, man skal kalde dem, som mange sender deres børn hen i, og det så får en fornuftige uddannelse ud af det, og det gjorde Paolo Skone også under de her Jesuider. Hans klassekammerater har beskrevet siden, at han havde sådan et godt business gene. Det var noget med, at han var meget dygtig til Græsk, og han var dygtig til Latin, og var i det hele tiden en god studerende, og så begyndte han at tilbyde sin klassekammerater, at han kan lave deres hjemmearbejde, deres lekser for nogle liger, og det var der mange, der benytte sig, og det gik sådan set ret godt, men det er sådan også studser, for det er jo set før i verdenshistorien, at man kan forandre til at lave sit arbejde, hvis man betaler dem nok. Men han tilbyde dem faktisk penge tilbage, hvis ikke de fik den karakter, som de forventede at få, eller som de havde aftalt, den skal altså lande på et tital eller et eller andet, og så tænkte jeg bare, at udover det, der er meget sympatisk,

så ved man, at han gør sig umag,
men det må også have været ophavsmanden til fuld tilfredshed eller pengene tilbage.
Ja, men det er jo...
Ja, det skal jeg ikke anerkende, om det er, men det er jo rigtig nok,
og man kan godt grine, at Paolo Skone havde været også god grund til at gøre,
men han var også ret dygtig til det, han gjorde, og det er det, der er jo også et eksempel på.
Men det er meget sjovt, når man taler om Paolo Skone's barndom og ungdom.
Det kan godt være, at der er nogle klassekammerater, som udtæller sig om, hvordan han var,
men rigtig meget den fortælling der om Paolo Skone,
det var også den, han sådan nøg har udtænkt selv.
Altså, han er jo ophavsmanden til den mest af sin egen selv biografi,
når han, altså når man skabt ned op den der historie om barndom,
kommer han fra en eller anden middelklasse.
Det har jo passeret rigtig godt i Paolo Skone's egen selv fortælling,
at han er sådan en self-made man.
Og sådan kan man bare spørge det i rigtig, rigtig mange,
at de der anekdoter sig lidt om hans tidligere liv,
der var der lidt færre vidner på, at man så måske siger,
at det er nok noget, han også har, altså det er en historie,
han har formid os efter at følge.
Jeg har også engang hørt, at han kom desvinden fra en meget katolsk from familie,
og han havde nogle meget, meget religiøse tænder,
som meget tidligt kunne se et stort lys i Lille Silvio,
og som jeg synes, han var helt forbedøgtig,
og altså meget trone,
og det synes virkelig, han var fabelagtig.
Så nu får vi så, at han ville blive pav.
Og den spot om, den har han så levet under,
og har jo så måtte det sværre måtte skuffe dem,
men har til gengæld udtaget, at han mener,
at han har mange fældstræk med paven.
Så der er det der kæmpe store ego,
det spiller ikke kun ind i sådan en måde,
at han en til en fremprægtede sig selv og bar sig selv,
men også rigtig meget i det her historie, han fortæller om,
at så sagde den her, så var der altid sådan,
der er altid sådan en, det var altid ham, der var den bedste,
altså alt han har rørt, at vi har været om succes,
han har aldrig gjort noget uden folk,
der var typt imponeret over det, og så vidt.
Ja, der er ikke noget, der er tilfældig på den måde.
Nej, han uddannes sig jurist,
og så når han bliver gift at få børn med både Carla,
er der en af de, der kan sige efter navnet,

der er Lodio,
og Veronica Lario, var det rigtigt sagt?
Jeg elsker at tale sådan noget danske til engelsk.
Hvad var det for nogle ægtiskeaber?
Hvem er vi at sige noget om?
Man ved ikke så meget om det første ægtiskeab i virkeligheden,
nogle forsvandt ret hurtigt ud af billedet,
men det man ved, det var, at Veronica Lario,
blev Berlusconi, elsker inde på et tidspunkt,
og at han kørte i dobbeliv,
hvor han havde hende installeret os, elsker inden,
hvis jeg ikke husker helt forkert i nogle,
i en lejlighed i forbindelse med den bygning,
hvor hans firma lå i Milano,
og så havde han så sin, hvad skal man sige, legitt familie i det andet sted,
så kørte han sig lidt frem og tilbage,
og så på et tidspunkt, så måtte han opgive det,
at han dobbeliv var blevet så skilt fra Carla,
og fortsat med Veronica.
Husker jeg ikke også rigtig, Mården, at Veronica, hun var skuespillagende?
Hun var skuespillagende fra Ollonia, tror jeg.
Og er han mødet hende i et show, han selv har sat op eller et eller andet,
at det i hvert fald passer rigtig godt igen på den der sociale opadstine,
eller i gang med på det her tidspunkt,
at han finder sådan en celebrity kæreste,
en, der er vant til de der røde løberer,
i stedet for lidt mere fornuftigt ægteskab.
Han er...
Jeg ved ikke, hvor kendt hun var,
men jeg mener, stykket var det, der hedder,
er der ikke et stykke, eller er den formidab, eller han rej, eller sådan et eller andet?
Det kan godt være, helt ombindsliv.
Ja, virkelig.
Han får i hvert fald fire børn, Marina, Pierre, Barbara, Eleonora,
og Luigi, fem børn faktisk.
Men det, han så starter med at leve af,
fordi inden han bliver politiker,
så er han jo åbenbart en slags byggematador.
Må den polere og fortælle,
hvad det, det bliver ret hurtigt,
i nogle store byggedrømme, der også ret hurtigt bliver realiserede?
Ja, fordi han finder nogle penge til det,
og hvor han har fået de penge fra,
det bliver der så stadigvæk spekulerede lidt i,

om det var nogen hans fareskaf,
eller det var nogen, som han fik syd fra.
Der er jo i hvert fald flere
mafiosi afhopper og ikke afhopper fra
Palermo-området, som påstår,
at de lovhaten går rundt i Palermo,
og at penge, de blev investeret i nogle af
ballerskonisk byggeprojektere i Milano.
Det er selvfølgelig noget,
ballerskone selv har nigtet.
Er det her, det er jo så i begyndelsen af,
Hvorover det, altså, er det sådan noget start?
Der er vi i træserne.
Der er vi i træserne, ja.
Ja.
For uden til, vil jeg...
Men i hvert fald, så skyder der,
så skyder der nogle lejlighedskomplexe op i Milano,
og ballerskone er jo også sælgerne,
der går også nogle historier,
som han selvfølgelig selv har været med til at fortælle om,
kring hvordan han er både i skuret,
og så tager han,
og så kommer nogen,
altså ligesom, hvad hedder det,
pladsmanden ikke at gå rundt i bare overkropperne,
og så kommer nogen, der vil se lejligheden,
og så skynder han sig lige om,
bagved at tage noget tøjbo,
og så optræd han sig også som sælgerne,
og sådan, ja,
det passer meget godt til fortællingen om ballerskone.
Og så får han skabt de her bygge,
altså store komplekser i Milano,
og ideen er så,
at de skal installeres med internt TV,
så det kan blive underholdt de her folk.
Og det er jo egentlig der,
han er de, som tager de første skridt ind i TV-verden.
Det er jo også, altså, det er jo vilde tanker,
allerede på det tidspunkt,
der er det ikke, altså,
jeg hører også, at der er noget,
altså nu har han etableret,

at han er en stor tænker i hvert fald om sig selv,
men det er jo også vildt nok,
hvis man allerede i træserne begynder,
eller start halvfjert, så tænker,
nu vi skal lave vores intern TV,
altså det er der ambitiøst og ny tænkning.
Jo, altså noget af det her er jo igen,
hvor man sidder tilbagevis,
altså det er jo også,
fordi han efterfølgende har kunne,
altså fortælle den her store fortælling,
hvor alt det havde en mening,
og hvor alt ting har hanket sammen,
men han har jo fået at vide helt for,
at han var lille,
også at sin mor,
som han har et meget, meget,
har sådan en arketypisk mor-søn,
isærlenske forhold til,
at han var noget helt særligt,
og at der var ikke nogen grænser for,
hvad han kunne.
Men altså...
Han er også den første by, det er ikke?
Nemlig.
Han når jo faktisk inden han læser jura,
og gør sig ret fantastisk til,
hvor man forstår igen på ham selv,
som kruner på cruise ships og i Paris,
hvor han så synger,
og så kommer hans far og siger,
nu bliver du nødt til at tage dig en uddannelse,
og whoops, så gør han det.
Så han har også...
Altså...
I det øjeblik, han er altså avtvunget,
i den her store fortælling,
at han nu skal levere englands succes,
så gør han bare det.
Så det er også,
at han opfylder englands profeti om hans liv.
Apropos kruner, altså,
der er jo på et tidspunkt,
hvor han har læst et par år i Subon,

hvor han så lærer lidt fransk,
og han begynder også at interessere sig
for sådan nogle franske smør til nord,
eller hvad fanden, vi skal kalde dem.
Vi har faktisk fundet et klipp,
hvor han synger du et.
Vi har et par forskellige mand,
men han kører altså selv lidt intertainment selv.
Det er simpelthen Balusconi, der synger.
Han synger jo ikke sådan helt vildt dårligt med det.
Nej, det synes jeg da heller ikke.
Nej, det synes jeg da egentlig ikke.
Men er han faktisk altså gange i denne her byggebranche,
hvor pengene kommer fra,
det må man lige finde ud af med sig selv.
Og så bliver han...
Så køber han AC Milan,
på et tidspunkt i 6. af 40.
Og så køber han,
AC Milan,
på et tidspunkt i 6. af 40.
6. af 40. til 17, så vil jeg huske.
Men i 3. af 50,
der begynder han at leje med i det ene om at stifte partiet for sig Italia.
Et højre orienterede parti.
Og albert, er det du nævnt lidt om i starten af programmet,
at der var et, jeg synes jeg at sige, et hulle i markedet.
Altså, der var bro for en eller anden form
for højre fløj.
Han kunne sælge ideen på at være succesfuld businessman.
Nu havde han både alle de her byggerier,
han havde fået til at skyde op,
han havde flere medier på det tidspunkt.
Og nu kunne man så,
ligesom,
man kan måske sige,
med pækker, mentpapir eller hvad sådan et,
plaske det ud over landet.
Ja, altså, han har fået opbygget på det tidspunkt alle mulige,
altså, nogle penge, nogle ressourcer, nogle adgang,
men også nogle metoder, nogle strategi,
og han bruger, da han går ind i politik.
For eksempel, nu nævnt du, at han køber AC Milan da i 86.
Måden, han annoncerer det,

det er ved at flyve på banen i en helikopter,
til lyden af vagn og valkyrie, ligesom i Apocalypse Now.
Og man fornemmer altså allerede her i 86 flere år for inde,
og i det hele tag i alle de nedslagspunkter,
man kan finde en viss fornemmelse for sensationen og for overskrifterne.
Og så forstår han jo, hvad der i trinerne vil have.
Han har leveret reality tv,
eller sådan noget kommersielt underholdningsvjernsyn til dem,
og han har leveret fodbold til dem.
Han ved, hvad han ved.
Han kender de blevede punkter,
og han ved, hvordan han skal servere lette kalor for italianerne,
og få dem til at spise det.
Og det bruger han bare ikke normt effektivt.
Der lavede nogle undersøgelser af,
det var vi også inden på i starten,
men hvad med det, der stemmer på ham?
Det viser også rigtig mange af de mennesker,
der har haft hans kanaler.
Altså, mange år tidligere,
dem, der har haft hans kanaler 10 år tidligere,
og været glad for at se det i fjernsyn,
som Berlusconi har været med til at producere,
de dem, der stemmer på ham.
Der er simpelthen en overrepræsentation af dem.
Så han har, altså banen exaktionelt godt op,
til at han kan komme til markten,
og han annoncerer, at nu han går ind i politik,
så den er officielt til, at han bliver premierminister,
der går der to måneder.
Ja, det er jo så sindssygt.
Hans første periode, den er jo så fra 1984-1995,
han stifter partiet, ja, i 1984-1995, ikke?
Ja.
Men jeg studser alligevel over,
han sidder først fra 1984-1995,
så sidder han igen fra 2001 til 2006,
og sidste omgang, altså fra 2008 til 2011,
det er samlet set 9 år.
Udeover og værrig og hele det her,
medie-imperia og sådan noget,
så husker jeg ham altid nærmest,
som om han har været premierminister i Italien,
hele min livtid.

Og det er jo egentlig lidt kortere alligevel,
men han har fyldt absurdt meget,
også når han ikke har været premierminister.
Thomas Harter, du er journalist,
og forfatter til en hel række bøger,
stortidst allermest om,
både om rum og mad,
men altså også en del om blandt andet mafiaen.
Du er simulatantolk, og sidder lige nu i Bruxelles,
så tak fordi du er med på telefon,
mellem en slags rigtig arbejde.
Kan man sige det.
Thomas,
Berlusconi har flere gange været på kant med lån,
og han har været centrum for en lang række efterforskninger,
og ret sager,
siden han går ind i politik,
som leder partiet for os af Italien.
Hvad var han for en slags politiker, visst?
Han var en politiker,
som i meget høj grad fik det hele til at handle om Sassell,
og man kan også se nu, hvor han er væk,
og i de senere år, hvor han ikke har været særlig aktiv,
at det er gået voldsomt tilbage for hans parti.
Det har i meget høj grad på hans person,
altså han brugte i Sjælland Sassell i politik på en måde,
som man ikke havde set før i Italienet politik,
og så var han en politiker, som talte til mange forskellige interessegrupper i Italien,
som alle sammen forventede, at han ville gøre noget særligt for dem.
Italien er et land med enormt mange familiejegde,
små virksomheder, en masse mennesker,
som kan vil have lavet vores gatter mindre kontrol,
mindre besvær med det offentlige og den slags,
og det lovede han af Gitten, for eksempel.
Og så var han ekleret anti-kommunist,
og det var da også mange Italienerne, der synes var en god politiske varer,
og så kom han jo til på et tidspunkt,
hvor de to store tidligere partier,
kristendemokraterne og kommunisterne ved at deres grunden var forslået fra scenen,
så der var en, hvad skal man sige,
der var jo mulighed for at komme til med en ny ting på dit tidspunkt,
og det udnyttede han,
og så i kraftet hørte jeg jo i talte om før, at sine medier,
som han jo anvendte også på en helt ny måde.

Men, og altså det lige før jeg,
altså lige før jeg, jeg ved ikke, om jeg ikke også havde håbet på,
når jeg ser, at jeg skulle nok også stikke den på mig.
Jeg er mindre kontrol om lavere skat og frihed,
og hvem vil ikke have det?
Men var han diplomat?
Altså fordi, der lyder på en eller anden måde,
som om, at han har nogle evner som diplomat,
og samtidig lyder han jo fuldstændig benighed.
Nej, han var ikke diplomat, han var stælger.
Ja.
Han var stælger hele sit liv af produkter,
og så af sig selv som produkt, og sin politik som et produkt.
Og så var han jo da han kom til markten i 94,
der var han altså den, som formåede at skabe en koalition
ved at trække nogle partier ind, som havde været udenfor,
altid ellers nemlig nyfacisterne eller postfacisterne,
som alle havde været enige om.
Ikke, at Vilde Danereregning medde nogensinde i hele verden,
og Liganò, som Vilde splittede i Italien,
ad den gang i det rige nord, og lade rejsen sejles med ansøg.
Så altså han brød med de regler, der givedt i Italiens politik.
Og det skaffede ham jo da det ens mulighed for Danereregning,
og det gjorde det ham også populært hos mange,
som var trætte af, at Italien politik virkede meget fastblåst og uforanderende det.
Men var han enrådig eller var han dygtig til at samarbejde?
Altså en af grunde til det.
Det tror han var det.
Ja, bare tale, Thomas.
Jeg tror han var dygtig til at samarbejde, men han var først og fremest.
Det var han jo Partie ejer.
Partiet var i mange hans enere en forlængelse af hans personer,
og en forlængelse af hans virksomhed.
Og man har også set gennem den efterhåndende relativt lange tid,
partiet har eksisteret.
Der har jo været forskellige tiløb til splittelse,
og der har også kaldet stumper af, men det blev holdt sammen af hans person.
Der var ikke nogen af dem, som gjorde karriere i hans parti,
som ville kunne få de fordelere den placering på egen hånd,
som de kunne få med ham.
Fordi han havde så enorme mængder af pænne at kaste i det,
og han havde en koloselt høj profil i offentligheden,
og han havde sine medier, som betød virkelig meget i serien de første mange år.
Så det var hans parti.

Og hvis vi lige kan tale om at få en karriere i hans parti, for der har jo blevet skabt mange politikere hans parti, og hvis vi skal tage nogle af de mere kolørte, så var der jo en række kvinder, og det var jo alt fra reality-deltag til striber, showgirls, fotomodeller, topløse fotomodeller. Og det var alle sammen nogen, som han på en eller anden måde prøvede at skubbe frem. En enkel af dem fik også en plads i Europaparlamentet. En anden blev livstillingsminister. Det var faktisk hinne den topløse model og showgirl, som bliver livstillingsminister i 2008. Altså det er jo Ville Sager, han ligesom bringer på bordet her, Albert. Ja, det er det virkelig. Og det var også meget interessant, fordi på det tidspunkt, stadig kan man også godt snakke om, at nu har I taget en ganske vist en kvindelig pomineminister, men alligevel så har kvinder ikke været et udprægt, en kendt figure i seriens politik. Det har været ret få af dem. Men der kommer faktisk ret mange kvinder med Berlusconi. Det er bare næsten alle sammen nogen, som han så, for nemmere man begager personligt. Og han ender faktisk også med noget, der næsten forekommer at være sådan en ægteskabelig konflikt, fordi han kommer til at komme til. Med fuldt overlæg, så siger han på Nationalfjernsyn, at der er en af dem fra hans parti, han godt kunne tænke sig at gift sig med. Og de kunne have han smukt fremtid sammen, mens han er gift med Veronica, er det så, ikke? Og han må gå ud efterfølgende og undskylde offentligt. Så der kommer en hel masse kvinder med ham, men det er en særlig type kvinder, vil jeg sige. Ja, og når man så kigger på, at han er en slags konservativ ekstremt, så er det jo lidt påfaldende, hvor mange damer, og fester, og luder, og mindre, og alt muligt, der også kommer med i halen på ham, ikke? Altså han på en ene side står for nogle af de, der er sådan meget ordentlige dyre, eller sælger de ordentlige dyre, og lever fuldstændig anderledes, Thomas. Er det bare noget, man køber ind på? Og det må man jo sige, selvom man ikke skal sige grænserier og folk, der har død, altså han var jo et himlingsløst og vulgært. Og det er det, der ikke er nogen tvivl om, og han var en mand, der gjorde, hvad der passede ham. Og det har jo sikkert været noget, som en del har kunnet,

om ikke, altså begåndrører eller noget andet.
Og så har der været alle dem, som har borget over med,
der har tænkt, at ja, det ville der være rart, hvis han opførte sig bedre,
men nu er der altså ham, der leverer det, vi gerne vil have.
Altså han fylder dem plads, det er det hul i det italienske politiske spektrum,
hvor der skulle have været et normalt konservativ liberalt parti.
Og det var nu ham, der havde den var,
og så måtte man jo leve med, hvis ikke man synes, at det var i orden.
Og hvis man nu var i en god, almindelig konservativ katolske taliener,
så ville man jo ikke synes, det var i orden, at han opførte sig i orden.
Men tænkte, at det, han nu lover og gør for os som politiker,
det vil vi gerne have, og så måtte vi jo stemme på ham.
Og så var der dem, der syntes, at det var sjovt og festigt.
Men jeg tænkte, at oppositionen, der må have været en eller anden opposition,
der kunne have sprunget på det her og sagt,
hey, hvordan kan I stemme på en mand, der siger et, og lever anderledes,
eller altså hvorfor oppositionen i alt det her?
Nu tæpeter han jo, som du selv sagde før, han tæpte jo også nogle valg.
Og det har der sikkert også trukket ned,
og det billede er ham som en liberatiner,
har der for mange vælger, så ikke har det trukket ned.
Men oppositionen har først og fremst,
ja, det den har talt om hans korrupsionssager,
den har talt om hans skatteundravelse,
den har talt om hans nivl, altså alt i deres sager,
mere end om den moralske.
Og så har den befølig kritiserede ham politisk,
men oppositionen har jo, det er jo sådan en sygdom i den italienske venstre,
og centrum venstrefløj, at man har været unødligt splittet,
siden kommunistisk parti de går under i 90'erne,
og man har brugt enormt meget energi på at være i striden med sig selv
og at splittes i hele tiden nye partier,
og har haft svært ved at samle den fornødne energi
og virke tiltrække ned på vælgerne,
altså dog så tætte han jo, at der er nogle valg ind i mellem.
Det gjorde han dog. Jeg tror også, at der har også været, altså siden han gik ind i politik,
en række sager for de italienske domstole.
Jeg har faktisk haft ret svært ved at danne mig et overblik over dem alle sammen.
Ja, men det er jo ikke, det er jo virkelig vildt.
Døgn, vi kan penge til at sidde med et forsøg for en oversek,
og det er virkelig meget uoverskolidgt,
og så er de delt ind i den, hvor han blev domfældt,
og den, hvor han så angede og dommen blev ændret.
I en øjre instans, og så den, hvor han blev frikendt,

og den, hvor han blev hjælp af sin regeringsmarked, ændret i loven, så det han havde foretaget, så ikke var ulovligt mere.

Det var jo en interessant ting at kunne, og så nogen, der blev forældet.

Morten Beider, du har også siddet og kigget på en del af de her sager, og der var jo, som Thomas har dig sige, der var jo nogle sager, hvor han egentlig fik en døm, og så anker han, og så bliver loven lavet om i mellemtidens, så når den kom for igen, så var den egentlig forældet.

Altså det er jo ultraditionelt kreativ begaget.

Hvad skal vi kalde denne her måde at...

Ja, men resultatet er jo så, at når alt kommer til alt, så kan han gå ud for rettsatet og sige, at han er blevet frikendt, fordi han bliver måske kendt skyldt i det, han bliver beskyldt for, i følge afkledeskriften, men sagen er forældet.

Det var det, der skete tilbage i 90'erne med, jeg tror da, at den sagde, at det havde ærlig Berian, hvor han blev, hvor han var indklagede for at have finansieret Socialistpartiet ulovligt, og det endte jo sådan regnskapsfalsk sag, men hvor regnskapsfalskene så blev afklagede forældet, fordi forældelsesfresten, der blev forkortet ved lov, hvis jeg ikke husker helt forkert, ellers er man i ret mig, men og det skete jo rigtig mange gange det her, at forældelsesfresterne, de blev ligesom, der blev trylleligt med det hele i hvert fald, ikke?

Der var noget med noget skatteundraget, så der havde været noget anklære om bestikkelse af en britiske advokat, der havde været nogle fakturer, der var for højre i forhold til, hvad der i virkeligheden var blevet betalt.

Der er noget politiavlytning, altså et læk af en optagelse, som man mener, Bjørn Skunis selv skulle have lækket til en af sine egne medier, og så var der noget skattesvindel, og der ender det faktisk med, at han får en fængselstøm, men det bliver så ændret til, nu skal jeg sige, hvad det er rigtigt, og for jeg tror, du har samfundstjænet til min sommer, hvis du sagde, det er jo faktisk resocialisering.

Ja, og det er samfundstjængelse findes i italiens lovgivningen, men det er jo ikke det, der var tale om, der var tale om, at han blev overdraget i de sociale muligheder, som varartekter, og det var fordi italiens lov har en regel om, at når man er fyldt 70, så afsoner man ikke, og det er jo ikke bare en lov, der handler om Bjørn Skunis, men det er en generelt lov, at når man har en vise alder, så bliver man ikke sæt i fængselån, sikkert det er ekstremt tilfældt, men man finder andre måder af straffesfolk på at helt resocialisere

dem.

Og Bjørn Skunis var det ikke en lov, der blev, var det ikke en lov, han selv var med til at gennemføre, var det ikke privatisering, der stømte den gang?

Ja, jeg er rett på, at den fandt en lov,

så italiens straffe- og rettspleje er på mange måder ret progressiv,

det er ikke altid, at det fungerer, men at det er ret sikker på, at det var en lov, der fandtes i forvejen,

og i følge af den lov, der blev han så overdraget i de sociale muligheder, som varartekter,

og så skal den dømt selvfølgelig fornuftigt arbejde og resocialisere os,

og det blev han så ved at blive sat i arbejde, tog et ældre sent,

der var han mødt en gang imellem og snakket lydligt med beboerne,

med min slap i kræftersignaler for fængsel, men han blev også dømt på en måde,

så den er, at han i en periode var udlukket fra beklædet, offentlige indbyder og ikke kunne sidde i parlamentet.

Ja, alborte?

Ja, må jeg også lige sige, at det var også noget sandt, at vi næsten havde været svært ved at finde hovedet halvig i,

hvad det er, han har været anklaget for, hvad han havde dømt for, hvad han blev frikendt for osv.

Og det er måske også medvirkende til, at det ikke får så store politiske konsekvenser for ham,

at det er faktisk svært at finde ud af præcise, hvad det lige var, og hvad indholdet er det lige var,

og når man går tættere på, så virker det en gang imellem som administrativt utegængeligt for

almindelige mennesker at forstå,

hvorfor var det han ikke måtte det.

Det er der med, der er så mange sager, selvom det egentlig burde have den modsatte konsekvens, altså et akkumuleret bunke af lort, altså det burde holde nogle vælger væk,

så bliver det på en eller anden måde sådan, ja men måske er der også fordi ret systemet er imod ham,

og måske er der også tale om en eller anden form for konspiration imod ham,

det bliver ligesom et mere selvbart argument, og nu er der så meget, og det er så svært at forstå,

hvad det egentlig er, at han er anklaget for.

Men noget som...

Det er svært, det er svært begyndeligt stof, og det er svært for også italienske medier forbrugere at holde styr på det der og forstå det,

og så har det jo straks over en år lang tid, som man har skulle koncentrere sig virkelig meget i lang tid for at følge med i det og holde det fast i hovedet.

Det var også en af grunden til at bunkere bunkerskandalen, den er mere af mange grunde, mere visuelt og mere forståeligt.

Det forstod man hvad var, ikke?

Ja, hvis vi lige skal tale om den, fordi han får jo faktisk også en døm, som han så også bliver frifundet for ved næste ret sinstand,

men det er altså, hvor han bliver beskyldt for at have haft sex med en mindre år i Italien, er det sådan, at man ikke må have sex med en...

Ja, nu siger jeg en ung kvinde under 18 år, og hende her, hun skulle altså have været 17, og det er en kvinde, som han havde inviteret til det der hed Bunker Bunker fester.

Han omtalt dem selv som elegante midterselskaber, og det startede hvis du også med, at de spiste

en elegant midter, men bagefter blev de hedde...

Ja, det ved jeg ikke ned i en kælder eller i et eller andet underligt sted, hvor de så skulle underholde nogle gamle mænd bl.a.

Balthus Grunia og hans venner, og nogle gik de i seng med, og nogle var pyntet gennestanden, men der var tækker en masse af bryster og alkohol og sådan noget, og hun viser sig så at være 17 år. Han bliver frikandt, fordi han har måske ikke vist, at hun kun var 17 år, han troede måske, at hun var 18.

Altså det er også en af de der server, der tænker, hold da kæft man hvad, den man ikke kan slippe af stedet med,

men det åbner jo en helt ny diskussion af de der bunker-bunker-fester, og igen hvor konservativ opførsel er det,

hvor meget kom det her til at fylde i de italienske medier?

Det fik voldt så meget presse-dækning, og det fik jo også presse-dækning i Danmark og alle mulige andre steder, fordi det var simpelthen sådan...

Altså meget kunne man forestille sig om Balthus Grunia og kunne nok også godt forestille sig om det her, men det var sådan en kulørt sag.

Måden jeg mindst kommer i stand på, altså hvordan det hele starter, det er faktisk fordi hun har blevet anholdt den her kvinde,

og så ringer Balthus Grunia til politistationen, altså som Balthus Grunia, landets primæreminister, og siger, at der har begået en fejl,

fordi de har arresteret den Egyptiske president hos Nemo Baraks, Nye Ese, og at det er en fejl og hun må blive løslet.

Kæmpe fejl.

Kæmpe fejl, og der starter den ligesom med, og der er nogen på et eller andet tidspunkt, der siger, kan det virkelig passe, at det er hende?

Og så, altså det udvikler sig på alle måder, køkøst og skandaløst, de gynlige, hvordan man kigger, og så er der vores udtrykket bunker-bunker, fordi det er noget, han selv kalder det.

Og selvom der går mange rykter om, hvad der foregår, så er der jo ikke rigtigt...

Altså man ved ikke fuldkommen, hvad der foregår, man ved ikke fuldkommen, hvor mange er betalt for hvad, og man så måske måske,

og hvor mange er betalt af de her kvinder for at deltage, som i de her fine middag, og hvor mange er betalt for noget mere, og sådan.

Der er en masse, en masse, masse element, der er det der, som har pirret ens nysgærighed.

Jeg mener og kunne huske, at Anders Fog også fik en invitation til en bunker-bunkerfest.

As Silvio Berlusconi, altså i sin tid som statsminister, at det synes, at der var sådan nogle invitationer, han som kan sidde lidt til højere venstre, og Anders Fog så afslog, altså, at det var ikke noget, han var interesseret i.

Nej, jo, fordi, jeg skulle til at sige, Anders Fog slår mig ikke som typen, der vi synes, det var super behageligt.

Nej, det er absolut noget at flip ud fest.

Nej, absolut ikke, og måske heller ikke.

Hvad ved jeg, men jeg ville have lyst til at bevidne og kunne, altså, at skulle have set, hvad der nu engang er foregået.

Jeg tror, han, jeg mener, han i samme ombering fortalte, at nogle af hans kolleger sagde ja, og at det

ikke var så groen situation på dem.

Hverken på sådan en hjemmefronten eller politisk set, at de havde været med sig til de fester.

Og de der kollegaer, det er simpelthen andre statsløgere.

Det formoder jeg. Jeg er ikke sikker. Det formoder jeg.

Seriøst sygt.

Altså, Berlusconi har altid taget om sit seks liv, og han har altid gerne ville fortælle om hvilken vanvittig liv, du han har, og at han bare har kun hele tiden og altid og altså.

Og det passede bare, selvom det var en lortesag for Berlusconi, så passede det rigtig godt til den fortælling om ham.

Jeg mener, jeg kan huske, at Anders Fog også fik en invitation til en bunker-bunkerfest.

At Silvio Berlusconi, altså i sin tid som statsminister, at det synes, at han var sådan nogle invitationer, han så kan sidde lidt til højere venstre, og at Anders Fog så afslår.

Altså, at det var ikke noget, han var interesseret i.

Nej, jo, fordi, jeg skulle til at sige, Anders Fog slår mig ikke som type, der ville synes, det var super behageligt.

Nej, det er absolut noget at flytte ud fest.

Nej, absolut ikke, og måske heller ikke.

Hvad ved jeg? Men jeg ville have lyst til at bevidne og kunne, altså, at skulle have set, hvad der nu engang er foregået.

Jeg tror, han mener, han i samme omkring fortalte, at nogle af hans kolleger sagde, ja, og at det ikke var så en grundsituation for dem.

Hverken på sådan en hjemmefronten, eller politisk set, at de havde været med sig til de fester.

Og de der kolleger, det er simpelthen andre statsløgere.

Det formoder jeg. Jeg er ikke sikker. Det formoder jeg.

Helt sygt.

Der var jo faktisk en, der gik frem og talte, fordi, man begyndte jo, de italienske myndigheder begyndte jo at undersøge, hvad fanden er det der får over her?

Har der været mindre? Har der været prostitution, involveret for en ting af os?

Gider vi at stemme på en mand, der er sin koneseriøse?

Utro, ja, det gider man åbenbart godt. I hvert fald, i perioder.

Men hvad er det der foregået her?

Og der er en tidligere model, Imarne Fardil, som altså er en slags kronvidende i denne her sag, om den mindre åre hun begynder at tale.

Og fortæller, at hvad der er foregået til festerne, at der er vidner, der er blevet bestukket for at holde møn, eller give falsk vidnebjørt.

Og nu vil hun altså stille sig frem og fortælle, hvad hun har oplevet til de her bunker-bunkerfester.

Men hun fortæller, at der har været seks, og at nogle af kvinderne har fået op mod 7.000 euro, når de er gået hjem.

Og der kan man sige, at der kommer prostitutionselementet i hvert fald ind i billedet.

Og lige pludselig for hun, det er utroligt dårligt.

Og bliver ikke for det hver og hver, og ender jo på hospitalet, og i følge, ja, nogen har udtalt, at hun skulle allerede det, jeg har sagt.

Jeg er simpelthen bange for at blive forgiftet. Det ender med, at hun dør 34 år gammel.

Og man mener, at hun er blevet forgiftet af sådan et mix, som man egentlig nok mest kender fra

Rusland.

Vi har først set russiske politikere, som er blevet forgiftet.

Og det mener man også, at hun har blevet, hvad på alle skolen, jeg har haft at gøre med det her, muligvis ingenting overhovedet.

Men det var i forlængelse af, at hun vidne, altså man må også have siddet, tænker jeg, at hvad fanden er det, der foregår?

Ja, det må man virkelig have siddet og tænkt.

Men problemet med mange af de her skandaler har været, at de ikke har flyttet nogen stemmer. Det har været ammunition for oppositionen, som i forvejen synes, at Berlusconi var skruppeløs og amorelsk og helt forfærdelig.

Men for de mennesker, som Thomas også var inden på, som menede, at den bedste politiske løsning, den sad Berlusconi inden med, så har de her anklager og de her rygter ikke været udslagsgivende for, om man har stemt på Omtesyndretne.

Altså, at de italienernes moral, der er helt anderledes, fordi det måtte vel ikke gå ud i ret mange andre lande.

Hvorfor ikke nord for Italien?

Nej, det er svært at forestille sig, at den ville være gået i Danmark i hvert fald.

Det her er virkelig vanskeligt at forestille sig.

Jeg tror, at det har haft en betydning. Jeg har da ikke været domfættelse i så mange sæderne, og at det har været komplekst stof.

Så tror jeg, at man måske også ligger et eller andet i, at han sådan har inkarneret en løsslåbning, og det måske godt kunne intensificere sig med, altså ikke mor og prostitution og sex med mændårige.

Men, at når han sådan har troet forkert, så har man givet ham sønsforladelse på ekte katolske måneder.

Det kunne man godt acceptere på en eller anden måde.

Monbejder, du har jo faktisk talt med en af de kvinder, som også har været meget tæt på Berlusconi.

Ja, en eskort pi fra Bari, Patricio da Dario, som var i, som besøgte Berlusconi til en af de her elegante fester.

I Rom, og hun fortalte jo så bagefter, hvad hun havde oplevet, og blev udsat for alt muligt bagefter. Både forsøg på mor, i hvert fald, i følge hendes selv, og der blev brugt ind i hendes lejlighed, og alle hendes trus har blevet stjålet, men de lotéværeapparater stod, og vil givet hende meget mis ting som.

Ja, men hun var udsat for lidt at være, og da jeg mødte hende var i hvert fald tæmnlige chokerede.

Men hun valgte alligevel også at fortælle sin historie.

Ja, det gjorde hun ja, og er dårlig i nu.

Ja, det er hun, men man var meget påvirket af det, og man synes jo egentlig, at hun havde mødt en person,

som jo egentlig var, ja, simpatisk, da hun mødte Berlusconi i første omgang,

men som så, altså det der skete med hende senere, gjorde hende tæmnlige chokerede, og urolig i hvert fald.

Nu nævntelig i Rusland før, ved vi, hvor tæt en relation han har haft til Putin, jeg kan bare i hvert fald lort et citat, hvor Berlusconi har sagt,

[Transcript] Det, Vi Taler Om / Den, vi taler om: Silvio Berlusconi

til min første dag sendte Putin 20 flasker vodka og et sødt brev.

Jeg svarede med flere flasker lambrusco og et tilsvarende sødt brev.

Men, ja, hvordan bare at Putin og Berlusconi's relation, altså ved samme lege?

Der var jo et venskab, indslags, hvad du hører.

Ja, Thomas.

Der var jo et politisk og måske også personligt venskab mellem de to, som stod på i lang tid, og de har besøgt hinanden på forskellige måder.

Og hvis man skal tænke sådan fremad, så kan man jo forestille sig,

at den nylige mulighed tilbage af Berlusconi's parti nu måske vil fornemme og være i en regering, som trods alt prøver at følge sådan en almindelig vestlig pro-ukrainsk kurs,

hvor man indtil nu, der har man haft det problem, at partigejeren var virkelig gode venner med Putin, men resten af partiet ledes hele mere til, at man skulle følge i uger nato og støtte ukraine.

Men der var et langt venskab, ligesom der var, eller er, eller i hvert fald har været,

mellem Putin og Salvini, altså lederen af Lega og i tidligere tider,

der ville også Meloni, altså de italienske populistere, højrefløj og andre,

var gode venner med Putin og har været også fået penge af ham,

den behøvede Berlusconi måske ikke, men der har været mærkelige og nære forbindelser.

En anden tidligere premierminister, Matteo Renzi, der er leder af Vanserforrepartiet Italia Viva,

har udtrykt sin medfølelse på Twitter og skriver mange elskede ham, mange hader ham.

I dag må vi alle erkende, at hans indflydelse på det politiske, økonomiske, sportslige og tv var uden fortilfælde,

det kan man vel ikke sige mod, men er en ære forbi nu, nu siger du Thomas,

i hvert fald kan der ske noget, alt efter hvor man står politisk,

det følte jeg noget positivt i forhold til verden fra Ukraine, men er en ære forbi eller har Italien plads til endnu...

Det har den gjort, politisk har den jo været forbi i nogle tid, for det er jo, altså, at Berlusconi har jo været om ikke usynlig,

så i hvert fald meget lidt aktiv i en del år, og det er jo med det stærke af på hans parti,

som fra at være det dominerende parti på højre fløj er nede og ligger og fagter mellem 6 og 9 procent,

og man må nok formåde, at det der er tilbage, det vil blive et af Giorgio Meloni's Fratelli d'Italia parti,

som på den måde kan tillægge sig sådan en liberalt konservativ fløj, som de måske har brug for, flug stemmerne.

Så jeg tror ikke, det vil være ret meget tilbage at fortælle sig d'Italia om ret kort tid,

men man kan jo sige, at det er Giorgio Meloni, deprimeminister i dag,

det er måske en følge af, at Berlusconi i 94 standede regeringen med de derværende kodsfacister og brød det tabu,

som man havde haft i Italien siden slået ting af anden verdenskrig, altså, hvor nyfacister og kodsfacister måske nok kunne være med i regionale regeringen og byråder,

så det er noget, men de kunne sørge mig ikke være med i en regering, og det ændrede han, altså.

Jeg er helt enig i det her med, at den konkrete af for Berlusconi, den er væk, fordi fortælle Italia kommer også til at få svinne,

og hvis ikke formelt, så i hvert fald uformelt, der kommer ikke til at stå noget efter ham, det er

meget balusconisk, at det dør med ham,
der er ikke nogen kronprins, der er ikke nogen affølge, det var bare ham, og så er der de her politiske efterdønninger af, at Meloni er blevet til,
fordi der har været sådan en som Balusconi, men jeg vil faktisk sige, at jeg har svært ved, at der er noget,
han har været en enorm ændring, som Balusconi er blevet repræsentant for, hvilken politi er blevet mere kulørt,
mere sensationelt, mere sådan personbordet, og det dør ikke med ham, altså, det kan godt være, at det dør på et tidspunkt,
men lige nu og her, så er de største politiske stemmer i Italien ofre, eller medvirkende til, på en eller anden måde,
at der er sådan en forestilling om et politik, det er noget med overskrifter og rappereplikker og enkelt personer,
og knivstikke ryggen og nogle gange lige i brystet for at fuldgage migrassen, at det er blevet sådan tilaterstyrk,
det er blevet meget tilatralsk, og det er måske ikke altid værd, og det har Balusconi bare været sindssygt dygtig til,
og dyrket til sin egen fordel, og det er altså noget, som folk omkring ham har taget ved lærer af, måske lidt af ned, men som de også vil blive ved med at gøre, selvom han ikke lige er en del af arenaen mere.
Jeg vil sige tusind tak fordi I var med, vi har haft svært ved at finde nogle relevante lydbider til denne her udstændelse,
fordi Balusconi talte jo primært i italiensk. Jeg ved faktisk ikke, hvor dygtig han var til engelsk, for jeg har ikke, det ved du måske, Thomas, som tolk.
Jeg tror ikke, man har hørt ham tale andet end italiensk, muligvis noget franske, da han var født i 37, så han har formindelig ikke lært meget i engelsk i skolen.
Han har måske også været for forfinkelig til at tale i engelsk.
Stikker du også? Ja, givetvis.
Jeg har aldrig hørt ham tale andet end italiensk.
Vi vil i hvert fald slutte udsendelsen af med noget musik, han kan komme til at holde meget af, da han studerede i Sobonne.
Så vil jeg sige tak til Morten Beider, Thomas Harder og alberte Buverud,
fordi vi vil være med og lige give os en lille afsked selv ud til Silvio Balusconi, vi lyttes ved igen på fredag,
så vi er altså sender fra Bornholm, vi tager på Folkemøde.
Hvis man er på Bornholm i Allingskom, forbi Berlingske Mediaskår,
der sender vi altså live og har selvfølgelig et mega frisk publikum eller et frisk panel med,
og vi håber selvfølgelig også på et frisk publikum, så vi lyttes ved på fredag,
og tak fordi, at I var med i dag.
Jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det,
jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det,
jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det,
jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det,
jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det,

[Transcript] Det, Vi Taler Om / Den, vi taler om: Silvio Berlusconi

jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det,
jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det,
jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mang
Jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det,
jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det,
jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det,
jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det,
jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det,
jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mang
jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mangle det, jeg kan ikke mang

Det er bak pega ind iepypementet, kun min □, når jeg vil have□en straw, jeg har en musik, noget
mænd.

Hjælp, gæld, gæld, gæld, gæld, gæld, gæld, gæld, gæld, gæld, gæld, gæld, gæld, gæld, gæld, gæld,
gæld, gæld, gæld, gæld, gæld, gæld.

Troppet trist Venetsia, soltant en år senere.

Troppet trist Venetsia, hvis du ikke gør det.

www.hjælp.org